

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 109.070 van 10 juli 2002
in de zaak A. 111.976/VII-24.890**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. BAUWENS,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 391 bus 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Algerijnse nationaliteit, op 24 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 april 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. TAYMANS, die, loco advocaat J. BAUWENS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 9 augustus 2001 en verklaarde zich op 10 augustus 2001 vluchteling.

1.2. Op 14 augustus 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 28 september 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt :

"Geachte,

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Buiten dit criterium steun ik mij op de volgende grond, voorzien in art. 52 van de Vreemdelingenwet: bedrieglijk

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, die verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Collo. U zou samen met uw broer D. een groentewinkel hebben uitgebaat. Half januari 2001 zou uw broer een dispuut hebben gehad met een luitenant van de rijkswacht in verband met een onbetaalde factuur. De luitenant zou daarbij hebben gezegd dat hij het daar niet zou bij laten. Ongeveer één maand later zouden rijkswachters uw broer hebben gearresteerd. Nadat hij na drie dagen zou zijn vrijgelaten, zou hij geen uitleg hebben willen geven. Twee dagen later zou hij zijn verdwenen. Tien à vijftien dagen later zou een rijkswachter u zijn komen vragen waar uw broer was. Toen u deze vraag niet kon beantwoorden, zou hij zijn weggegaan. Ongeveer één week later zouden rijkswachters 's avonds uw huis hebben doorzocht. Half april 2001 zouden ze dit nogmaals hebben gedaan. Toen een korporaal uw zus S. lastigviel, zou u zijn tussengekomen. Daarop zouden ze u hebben meegenomen naar het bureau van de rijkswacht waar u één nacht zou zijn opgesloten. 's Ochtends zou u naar de luitenant zijn gebracht. Hij zou naar uw broer hebben gevraagd. Vervolgens zou u zijn vrijgelaten. Tot juli zou u geen problemen hebben gehad. Op dat moment zouden er manifestaties van Kabielen aan de gang zijn geweest. Op 17 juli 2001 zou u samen met zo'n zeven andere personen door de politie zijn gearresteerd op verdenking van deelname aan de manifestatie. U zou hier echter niet aan hebben deelgenomen en de volgende dag, wegens gebrek aan bewijzen, weer zijn vrijgelaten. De politie zou hebben gedreigd dat als er in de toekomst nog iets zou gebeuren, u zou verdwijnen. Onderweg naar huis zou u hebben gemerkt dat de manifestaties nog steeds doorgingen en daarop zou u hebben besloten Algerije te verlaten. U zou naar familie in Kerkra zijn gegaan en op 6 augustus 2001 zou u Algerije via de haven van Skikda hebben verlaten. Op 9 augustus 2001 zou u in België zijn aangekomen en de volgende dag heeft u hier asiel aangevraagd. Na uw aankomst in België zou u hebben vernomen dat uw ouders een aanhoudingsbevel voor u hadden ontvangen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt uw land te hebben moeten verlaten uit gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging door de Algerijnse autoriteiten. De eerste keer dat u zou zijn opgepakt, zou dit zijn gesitueerd in het kader van de zoektocht van de rijkswacht naar uw broer. U zou de ochtend na uw arrestatie zonder gevolg zijn vrijgelaten (CG p.5). Na uw vrijlating zou u geen problemen meer hebben gehad met de Algerijnse autoriteiten tot uw arrestatie van 17 juli 2001 op verdenking van deelname aan een demonstratie van de Kabielen. Aangaande deze tweede arrestatie geeft u onvoldoende ernstige aanwijzingen van een persoonlijke en systematische vervolging door de Algerijnse autoriteiten. U zou immers de dag na uw arrestatie zijn vrijgelaten bij gebrek aan bewijzen (CG p.12-13).

Bovendien maakt u niet aannemelijk dat deze laatste arrestatie iets te maken heeft met de luitenant waarmee u broer in aanvaring zou zijn geraakt (CG p.1 2-13).

Tevens heeft u, met betrekking tot uw laatste arrestatie, tegenstrijdige verklaringen afgelegd in de loop van uw asielprocedure waardoor de oprechtheid van uw vluchtrelaas in twijfel kan worden getrokken. Zo verklaart u tijdens uw gehoor in dringend beroep dat u werd beschuldigd van deelname aan een manifestatie (CG p. 12-13). Tegenover Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u daarentegen dat u werd beschuldigd van samenwerking met de organisatie achter de manifestatie en dat u een terrorist bent (DVZ bijl. p.2). Daarnaast heeft u onafhankelijke verklaringen afgelegd met betrekking tot uw concrete vluchtaanleiding. Zo verklaart u tijdens uw gehoor in dringend beroep dat u pas heeft beslist Algerije te verlaten nadat u, na uw vrijlating, merkte dat de manifestaties nog steeds doorgingen. De politie zou u immers hebben gewaarschuwd dat als er nog iets zou gebeuren, u zou verdwijnen (CG p.6). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat u zich niet veilig meer voelde nu u er door de politie en de rijkswacht van beschuldigd was een terrorist te zijn (DVZ bijl. p.2).

Ook dient te worden vastgesteld dat het aanhoudingsbevel ("mandat de Dépôt") dat u heeft voorgelegd slechts een kopie is en bijgevolg geen uitsluitel geeft over de authenticiteit van het document. Daarenboven is het zeer opmerkelijk dat u het bezit

van dit aanhoudingsbevel niet vermeld heeft tegenover Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel u tijdens uw gehoor in dringend beroep verklaart dat u hiervan reeds op 8 augustus 2001 op de hoogte was en uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken pas op 14 augustus plaats had. Bovendien wordt uw vluchtrelaas niet bevestigd door het motief aangegeven op het aanhoudingsbevel. Dit motief is immers heel algemeen en zegt alleen "voor het niet respecteren van de wetten van de republiek en het verlaten van het land zonder toestemming». Het is trouwens zeer bevreemdend dat het verlaten van het grondgebied als motief staat aangegeven, aangezien het aanhoudingsbevel op dezelfde dag is uitgevaardigd als de dag waarop u Algerije zou verlaten hebben. Ook is het erg ongeloofwaardig dat de autoriteiten een document dat bestemd is voor intern gebruik, met name een aanhoudingsbevel, naar uw ouders zouden hebben gestuurd (CG p. 1, achterkant). Bovenstaande opmerkingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Tot slot zijn de overige documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag, nl. een fax van uw identiteitskaart en van het handelsregister, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier wijzigen."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat de verzoekende partij de schending inroept van de artikelen 52, § 2, 2/ en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en het tegensprekelijk debat; dat de verzoekende partij bovendien stelt dat in de bestreden beslissing een manifeste appreciatiefout wordt gemaakt; dat volgens de verzoekende partij de commissaris-generaal oordeelde dat zij geen gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging had, terwijl de twee arrestaties en de bedreigingen reeds voldoende waren om te besluiten dat de verzoekende partij een redelijke vrees voor vervolging had; dat de verzoekende partij tevens meent dat er geen sprake is van tegenstrijdigheden, maar enkel van een uiteenlopende interpretatie van feiten die in wezen identiek zijn en dat het in vraag stellen van de authenticiteit van het aanhoudingsbevel niet tot gevolg kan hebben dat de feiten aangehaald in het asielrelaas niet langer als geloofwaardig kunnen worden beschouwd;

2.1. Overwegende dat de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kende, aangezien ze deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt; dat de verzoekende partij dan ook geen belang heeft bij het inroepen van een mogelijke schending van de formele motiveringsplicht;

2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, §1, 7/ en §2, 2/ van de Vreemdelingenwet een asielaanvraag kennelijk ongegrond kan verklaren indien de vreemdeling geen gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige

aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging; dat in zoverre de verzoekende partij wil aantonen dat de commissaris-generaal de feitelijke gegevens van de zaak verkeerd zou hebben beoordeeld, moet worden in herinnering gebracht dat de appreciatie van de feitelijke gegevens in de eerste plaats zaak is van de overheid; dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van die feitelijke gegevens in de plaats te stellen van die overheid; dat de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, moet nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en of zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden; dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond wordt verklaard omdat de verzoekende partij geen gegevens aanbrengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève); dat uit de processtukken en uit het administratief dossier niet blijkt dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennelijk onredelijk zou zijn, op feitelijk onjuiste motieven zou berusten of de wet zou schenden; dat niet blijkt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met alle gegevens die hem bekend waren;

2.3. Overwegende dat, wat betreft de tegenstrijdigheden die de commissaris-generaal heeft vastgesteld, van de kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de commissaris-generaal in het huidige geval op redelijke gronden vaststelt dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij ondermijnen; dat het vaststellen van tegenstrijdigheden in de verklaringen omtrent belangrijke elementen van de asielaanvraag voldoende is om de aanvraag als bedrieglijk te beoordelen; dat deze tegenstrijdigheden, die geput werden uit de verklaringen van de verzoekende partij, in de bestreden beslissing werden weergegeven;

2.4. Overwegende dat, gelet op het voorafgaande, dient te worden besloten dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermelden die eraan ten grondslag liggen; dat die motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is;

2.5. Overwegende dat het recht van verdediging, meer bepaald het principe van de tegenspraak, in beginsel niet van toepassing is op de asielprocedure, die geen jurisdictioneel, doch een louter administratiefrechtelijk karakter heeft;

2.6. Overwegende dat de verzoekende partij voor het overige opkomt tegen niet-determinerende motieven; dat het middel in dit opzicht niet dienstig kan worden aangevoerd;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juli tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter,

D. LANGBEEN.

E. BREWAEYS.